

Гончаренко С.В., аспірант,
Державний університет
телекомунікацій

СУТНІСТЬ КОНВЕРГЕНЦІЇ ЯК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ПРОЦЕСУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

У статті досліджено розвиток конвергентної теорії, надається узагальнення періодів розвитку теорії конвергенції, особливості конвергенції у телекомунікаційній та медіа-сферах. Розглянуто сутність концепції конвергентного розвитку в глобальному її розумінні, тобто на рівні економічних моделей країн. Пропонується авторське розуміння конвергенції сучасних телекомунікаційних підприємств.

Ключові слова: конвергенція, конвергентна теорія, концепція конвергентного розвитку телекомунікаційна та медіа-сфери, телекомунікаційні підприємства.

Постановка проблеми. Конвергенція походить від латинського слова *convergo*, що означає «зближаю». Отже, у загальному розумінні – це процес зближення, сходження (у різному змісті), компромісу, стабілізації. Конвергенція — це не тільки комунікаційне явище. Процеси наближення властиві розмаїтим галузям: біології, культурі, геополітиці та ін.

Аналіз останніх досліджень. В економіці поняття «конвергенція» використовується для позначення зближення різних економічних систем, економічної та соціальної політики різних країн. Термін «конвергенція» отримав визнання в економічній науці в зв'язку з широким розповсюдженням в 1960-1970 рр. теорії конвергенції. Ця теорія розроблялася в різних варіантах представниками інституціоналізму І. Вейнбергом [4], В Гайтоном [2], Д. Келлі [3], А. Лаутербахом [5], П. Сорокіним [1] та іншими. Представниками сучасної теорії конвергенції є Безгласна О.А.[21], Беновська Л.Я.[13], Вахович І.М. [14], Вартанова О.І.[12], Григор'єва А. В, Святуха І.А. [22], Заблоцький М. Б.[16], Кондіус І.С. [17] Рогач О.І. [15] та інші. Однак питання розгляду феномену конвергенції з соціально-економічної точки зору залишилися недостатньо дослідженими.

Мета статті. Дослідження сутності конвергенції як соціально-економічного феномену процесу розвитку підприємств.

Виклад основного матеріалу. Дослідження конвергенції соціально-економічних систем має глибоке теоретико-методологічне підґрунтя. Взаємодія і взаємовплив двох економічних систем капіталізму і соціалізму в ході науково-технічної революції розглядалися як головний чинник руху цих систем до якоїсь «гібридної, змішаної системи». Відповідно до гіпотези конвергенції «єдине індустріальне суспільство» не буде ні капіталістичним, ні соціалістичним. Воно з'єднає переваги обох систем і при цьому не буде мати їх недоліків. Важливим мотивом теорії конвергенції було прагнення подолати розкол світу і запобігти загрози термоядерного конфлікту. Відповідно до теорії конвергенції, обидві економічні системи не є досконалими з точки зору передової культури і гуманістичних ідеалів і подальше протистояння систем загрожує гострим класовим конфліктом на міжнародній арені, який може привести до загибелі цивілізації. З огляду на ці небезпеки, зберегти світову цивілізацію можна шляхом зближення систем, створюючи нові форми соціально-економічного та культурного життя, в яких би в концентрованому вигляді могло знайти своє вираження те краще, що є в обох системах.

Зокрема, один з варіантів теорії конвергенції належить академіку А. Д. Сахарову. На його думку, конвергенція – це реальний історичний процес зближення капіталістичної

і соціалістичної світових систем, який триває в результаті зустрічних плюралістичних змін в економічній, політичній, соціальній та ідеологічній сферах. Конвергенція є необхідною умовою вирішення глобальних проблем світу, екології, соціальної та геополітичної справедливості. [6].

Еволюція наукових шкіл, пов'язаних з виявленням різних аспектів економічної конвергенції відбувалася упродовж тривалого історичного періоду. Узагальнення періодів розвитку загальної теорії конвергенції наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Узагальнення періодів розвитку загальної теорії конвергенції

Період	Особливості ідеогенезу	Вплив на економіку
Перший етап розвитку		
30-ті – 50-ті рр. XX століття	Формування методологічних засад теорії конвергенції	Руйнація уявлень про несумісність економічних систем
60-ті – 70-ті рр. XX століття	Утвердження теорії конвергенції в межах парадигми «індустріального суспільства»	Обґрунтування спільних рис та доведення інституційної сумісності різних соціально-економічних систем
Другий етап розвитку		
80-ті – 90-ті рр. XX століття	Розвиток теорії конвергенції в руслі концепції «ринкового соціалізму»	Формування переконань про неспроможність подальшого існування планової економіки без запровадження ринкових механізмів
Кінець XX століття – початок XXI століття	Утвердження теорій перехідного періоду та «ринкової транзитології»	Обґрунтування напрямів трансформації планової економіки ринкову шляхом конвергенції інститутів
Третій етап розвитку		
10-ті рр. XXI століття по теперішній час	Виникнення нових теорій інформаційної та пост-інформаційної цивілізацій	Пояснення універсальності глобального світу та єдності його інформаційного простору; посилення актуальності інноваційного розвитку
	Утвердження та розвиток поняття «Економіка знань» та «Цифрова економіка»	Усвідомлення мінімізації або відсутності кордонів для носіїв інновацій та знань
	Розвиток теорій міжрегіонального та транскордонного співробітництва	Виявлення конвергентного потенціалу регіонів та галузей

Отже, будучи започаткованими у площині соціальної психології, а до того – біології, відповідні дослідження конвергентної теорії знайшли своє активне застосування в економіці індустріальної та постіндустріальної цивілізацій (парадигм). На думку багатьох учених вона є однією з найбільш впливових наукових шкіл другої половини XX століття та початку XXI століття.

У теперішній час термін «конвергенція» набуває все більш ширшого поширення і здебільшого використовується при описі інтегруючих процесів. В основі світового інтеграційного розвитку лежать загальні тенденції і імперативи науково-технічного і соціально-економічного прогресу. Вони обумовлюють зближення, тобто конвергенцію економік все більшої кількості країн при збереженні їх національних особливостей.

Сучасні наукові дослідження, які пов'язані з соціально-економічним аспектом конвергенції, спрямовані на: - проблематику конвергенції економічних моделей країн (макро-рівень) [7]; - конвергентно-орієнтований розвиток регіонів та галузей (мезо-рівень) [6] [8] [9]; - конвергентно-орієнтований розвиток підприємств та конвергентні підходи до управління підприємствами (мікро-рівень) [10], [11].

Переважає більшість сучасних досліджень доводить, що глобалізація виступає своєрідним підґрунтям для поширення конвергентних процесів не лише на міждержавному, але й на міжрегіональному рівнях, зокрема у площині транскордонного співробітництва. Вона визначає ті ключові напрями та орієнтири, які формують довгострокові тренди

економічного розвитку держав і регіонів на основі оптимізації їх виробничих витрат та підвищення ефективності використання наявних у них економічних ресурсів у процесі поглиблення міжнародного поділу праці. На основі вищевикладеного у роботі проведено семантичний аналіз поняття «конвергенція» (табл. 2).

Таблиця 2

Семантичний аналіз сутності поняття «конвергенція» (узагальнено автором)

Автор (и)	Трактування поняття «конвергенція»	Фокус дослідження
Григор'єва А. В, Безгласна О. А. [21]	Зближення на глобальному рівні принципів соціально-економічних механізмів суспільного життя за допомогою запозичення ідей, управлінських форм і технологій для підвищення ефективності національної економіки.	Конвергенція економічних моделей країн
Беновська Л. Я. [13]	Зближення в часі рівня розвитку регіонів	Конвергентно-орієнтований розвиток регіонів та галузей
Вахович І.М. [14]	Сходження, уподібнення, яке використовується у різних науках для пояснення процесів зближення різних об'єктів та знаходження компромісів між ними	Конвергентно-орієнтований розвиток регіонів та підприємств
Варганова О. І. [12]	Процес, властивий розмаїтим галузям, на пряму чи опосередковано пов'язаним з медіа, суть якого зводиться до понять «злиття», «взаємопроникнення», «наближення»	Конвергентно-орієнтований розвиток регіонів та галузей
Святуха І. А. [22]	Взаємовплив і злиття технологій, коли на їх перетині виникають якісно нові результати науково-технічної діяльності	Конвергентно-орієнтований розвиток регіонів, галузей та підприємств
Рогач О. І. [15]	Зближення в показниках економічного розвитку між державами та (або) регіонами	Конвергенція економічних моделей країн та регіонів
Заблоцький М. Б. [16]	Процес руху у напрямі об'єднання	Конвергенція економічних моделей країн
Кондіус І. С. [17]	Термін, який використовується в економіці для позначення зближення різних економічних систем, економічної та соціальної політики різних країн	Конвергенція економічних моделей країн
Словник іншомовних слів [18]	Виникнення у різних місцях незалежно одне від одного схожих бо однакових культурних або соціально-економічних явищ під впливом загальних законів суспільного розвитку	Конвергенція економічних моделей країн або регіонів

Сутність концепції конвергентного розвитку в глобальному її розумінні, тобто на рівні економічних моделей країн, полягає в тому, що у слаборозвинених країнах, де вартість капіталу низька, додаткові витрати капіталу приносять більший ефект у вигляді зростання обсягу виробництва на душу населення, ніж ті ж додаткові витрати в розвинених країнах з високою вартістю капіталу. Саме тому менш розвиненим країнам необхідно імпортувати капітал, який дозволить їм швидше розвиватися і досягати обсягів доходу розвинених країн. Як бачимо, більшість досліджень стосуються розкриття особливостей конвергенції регіонів або галузей.

Таким чином, в умовах глобальних економічних змін, замість домінування міжнародної конкуренції між окремими державами за посилення свого місця у міжнародному поділі праці, яким визначається рівень їх доходів та стан економічної безпеки, на перший план виходить інтеграція та поглиблення міжрегіонального та міжгалузевого співробітництва. Адже регіональні фінансові, трудові, товарні, ресурсні та інші ринки все частіше функціонують за єдиними інституційними організаційними та адміністративними стандартами. Тобто, у добу глобалізації конкуренція між державами на світовому ринку, поступається співробітництву, яке знаходить свій вияв передусім на регіональному рівні. Це зумовлюється тим фактом, що регіональні економіки є більш гнучкими та відкритими до адаптації змін, які генеруються глобальними інформаційними, трудоворесурсними та іншими середовищами. Наш погляд, саме розвиток соціально-економічної конвергенції регіонів є головним спонукальним фактором конвергентного розвитку підприємств. Застосування

терміну «конвергенція» стосовно розвитку підприємств (мікро-рівень) почалося на тлі прискорення розвитку інформаційно-телекомунікаційної галузі.

Стосовно телекомунікаційної галузі термін «конвергенція» - означає злиття раніше відмінних послуг (телебачення, радіомовлення, комп'ютерного зв'язку, телефонії, друкованих ЗМІ та медіа-проектів), об'єднавчою ознакою яких на сучасному етапі постає передача інформації на базі єдиної телекомунікаційної інфраструктури (здебільшого, на основі цифрової платформи). Слід відзначити кілька актуальних аспектів конвергенції: конвергенції послуг, конвергенції обладнання та конвергенції мереж. Конвергенція послуг забезпечує користувачам нові розширені функціональні можливості.

Іншими словами, конвергенція в системах телекомунікацій — це процес зближення, взаємопроникнення та, іноді, інтеграції мережних технологій, послуг, обладнання тощо. Основними факторами, що дозволяють істотно поліпшити умови обслуговування для абонента й доходи оператора, є додаткові (нові) послуги зв'язку, які в рамках існуючих технологічних рішень не могли бути надані з заданими показниками якості зв'язку. Тобто конвергенція викликана необхідністю запровадження нових послуг зі зниженням вартості їх впровадження та підтримки. І вже як наслідок, конвергенція призводить до розвитку конвергованих мереж, здатних зберігати послуги, що надавались мережами до їх конвергенції, і значно розширити номенклатуру нових послуг.

Розвиваючи поняття конвергенції як сучасного соціально-економічного феномену процесу розвитку підприємств слід дослідити його особливості у телекомунікаційній та медіа-сферах. Саме це сфери є на даний час найбільш прогресивними в загальній системі інформації та комунікацій.

Історично розвиток конвергентних технологій можна систематизувати так:

- кінець 1940-х років: винахід цифрового зв'язку;
- кінець 1960-х років: винахід протоколу TCP/IP;
- початок 1970-х років: створення мережі ARPANET з ознаками інтернету;
- кінець 1970-х років: винахід персональних комп'ютерів;
- кінець 1980-х років: винахід протоколу HTTP;
- 1992 рік: відкриття Інтернету для публіки і запуск браузера Mosaic.

Конвергенція сучасних телекомунікаційних підприємств розуміється як технологічне рішення, яке дозволяє:

- рухатися в напрямку онлайнного (online) розподілу програмного забезпечення й інформаційного змісту (контенту) у формі мультимедіа;
- розробляти нові ускладнені бізнес-моделі, рухаючись від ISP (Internet Service Providing) до ASP (Application Service Providing);
- збільшувати інвестування в традиційні сектори зв'язку (кабельне телебачення, супутниковий зв'язок) і відкривати інвестування в нові сектори (Bluetooth, Powerline);
- розширювати дослідження й розробки (R&D), наприклад, у галузі мобільного Інтернету (WAP, WML тощо);
- розширити ринок Інтернет - послуг (ERP, дистанційне навчання, мережний маркетинг, push-технології тощо);
- збільшити ринок Інтернет - пристроїв (PDA, мобільні телефони, мобільні пристрої доступу);
- активізувати архіви інформації за допомогою віртуальних бібліотек і архівів.
- До основних переваг конвергованих рішень належать:
- широкі можливості інтеграції телекомунікаційної та інформаційної інфраструктур;
- підвищення ефективності використання існуючої інфраструктури операторів фіксованого, мобільного зв'язку та мереж передачі даних;
- максимальне використання можливостей дистанційного обслуговування абонентів;

- реалізація більш економічно ефективної моделі надання послуг і збирання платежів, що пов'язано, насамперед, зі зростанням прибутків операторів і зниженням собівартості передачі різномірної інформації.

У комунікативістиці цей термін позначає «взаємодію й об'єднання розмаїтих каналів і засобів зв'язку в умовах розвитку мультимедійних процесів та інформаційних супермагістралей, що відбуваються завдяки масштабному втіленню нових технологій, які забезпечують застосування цифрової трансмісії інформації у комутуючих телекомп'ютерних і телефонно-кабельних лініях» [2, с. 83]. У результаті таких дій суттєво збільшуються інформаційні потоки трансформуються наявні медіа формати.

Канадська науковець Хезер Мензіс вважає, що конвергенцію слід розглядати не як об'єднання телебачення, преси й інших медіа, а як «корпоративні мережі для інвестицій і піклування про бізнес» [12]. Для обґрунтування такого тлумачення Х. Мензіс наводить низку аргументів. По-перше, з глобальної цифрової мережі капіталістична організація входить у постіндустріальну фазу віртуальності, замкненої на електронному зв'язку, а ідеологія матеріальних благ і послуг стає епічним феноменом, у центрі якого — клієнт та маркетингові відносини. По-друге, корпоративне й фінансове управління потоками, пов'язаними з глобальними мережами, Інтранетом і бізнесовими інформаційними магістралями, синтезуються з культурою, споживанням та громадськими інтересами, пов'язаними Інтернетом. Обидва аргументи, по суті, зводяться до цифрової консьюмеризації, чи персоналізації інформаційних потоків мас-медіа. І це відбувається не тільки на рівні контентної селекції, це стає бізнесовими правилами для медіаіндустрії.

Російська професорка О. Вартанова зазначає, що конвергенція — процес, властивий розмаїтим галузям, напряду чи опосередковано пов'язаним з медіа, суть якого зводиться до понять «злиття», «взаємопроникнення», «наближення» [1, с. 282]. У медіаекономіці термін позначає інтеграцію інформаційних та телекомунікаційних платформ, а також змісту, що транслюється через них. О. Вартанова пропонує розглядати конвергенцію як перетин трьох галузей, що мають спільні сектори перетинів: технології, індустрії, зміст. Така позиція не є унікальною. Британський науковець Террі Флю з посиланням на австралійського професора Тревора Барра вказує на основні сектори, що при перетині гарантують конвергентні процеси: комунікаційна мережа, комп'ютерні та інформаційні технології, контент медіа [19, с. 7]. До речі, Т. Барр розрізняє різні рівні конвергенції — інституціональну (продубльовану Т. Флю) та функціональну, складниками якої є медіа (контент), інформаційні технології (процес) та телекомунікації (транслятор).

У словнику «Соціальні комунікації» конвергенція розглядається з культурологічної точки зору як концепція, відповідно до якої розмаїті ознаки сучасного суспільства зрештою наближуються, у результаті чого виникає нове суспільство [18, с. 177]. Незважаючи на безпосередню комунікаційну декларацію словника, у визначенні жодним словом не згадується його тлумачення з точки зору мас-медіа.

Єдиним довідковим виданням, в якому розміщена розгорнута стаття про конвергенцію у галузі медіа, є «Термінологічний словник» у структурі новітніх медіа та комунікаційних технологій. Автори визначають конвергенцію як процес інтеграції інформаційних і комунікаційних технологічних платформ, а також інформаційних продуктів, які вони передають [23, с. 366].

Через поняття «злиття» виділяються основні акценти конвергенції:

- 1) злиття технологій;
- 2) злиття раніше роз'єднаних і віддалених один від одного традиційних ЗМІ (періодичної преси, радіомовлення і телебачення);
- 3) злиття ринків — створюється новий інтегрований ринок, на якому раніше конкуруючі компанії об'єднуються з метою зниження фінансових ризиків;
- 4) злиття власне інформаційного продукту: текст, графіка, звук, відео інтегруються в єдиний інформаційний продукт, який позначають терміном «мультимедіа»;

5) уможливлення керувати мультимедійним інформаційним потоком із єдиного центру [23, с. 366–367].

Слід зазначити, що тлумачення конвергенції деякими науковцями зводиться саме до комп'ютеризації та технологізації медіа. В інших контекстах вона наближається до своєї суті і розглядається як «об'єднання різних медіаплатформ для найбільшого залучення користувачів до свого контенту», а конвергентна журналістика асимілюється з «новими медіа». При таких чи аналогічних гіпотезах науковці виходять з технічних трансформацій галузі.

Серед найбільш сучасних підходів до обґрунтування конвергентних засад розвитку підприємств слід дати характеристику концепції «NBIC-конвергенції технологій». Сьогодні соціально-економічний прогрес країн світу залежить, передусім, від ступеня розвитку технологій. Останній же, у свою чергу, набуває революційного характеру, пронизує майже всі сфери життя суспільства та поступово стає основою для розвитку наукомістких галузей діяльності людства, таких, як нанотехнології (N), біомедицина (B), інформаційні (I) та когнітивні (C) технології. Саме цей комплекс з чотирьох елементів утворює явище NBIC-конвергенції технологій, вивчення якого в наш час є надзвичайно актуальним через його феноменальний синергетичний вплив на соціальне, економічне та природне середовище, у якому живе та діє людина.

Висновки. Процес конвергенції став незворотнім та необхідним для сучасних підприємств процесом в результаті, з одного боку, технологічного прогресу і, з іншого боку, нових вимог, що пред'являються споживачами послуг. Слід відзначити кілька актуальних аспектів конвергенції: конвергенції послуг, конвергенції обладнання та конвергенції мереж. Конвергенція послуг забезпечує користувачам нові розширені функціональні можливості. Конвергенція обладнання дозволяє, наприклад, об'єднати в єдиний пристрій телефон, персональний комп'ютер і телевізійний приймач. Це пристрій носить назву «універсальний інформаційний термінал абонента». Деякі експерти вказують, що в результаті конвергенції у споживача буде встановлюватися «одна універсальна інфокомунікаційна розетка», через яку будуть надаватися всі послуги. Практика діяльності найбільш впливових телекомунікаційних підприємств України демонструє саме такий конвергентний розвиток.

Список використаної літератури

1. Sorokin P. A., *Mutual convergence of the United States and the U.S.S.R. to the mixed sociocultural type*, *International Journal of Comparative Sociology* 1(2), 1960, pp. 143–176.
2. Gaitonde V. A., *An Answer to the Theory of Convergence*, *Social Scientist* 3(5), 1974, pp. 38–51.
3. Kelley D. R., *The Soviet Debate on the Convergence of the American & Soviet Systems*, *Polity* 6(2), 1973, pp. 174–196.
4. Weinberg I., *The Problem of the Convergence of Industrial Societies: A Critical Look at the State of a Theory*, *Comparative Studies in Society and History* 11, 1969, pp. 1–15.
5. Сахаров А. Д. *Размышления о прогрессе, мирном сосуществовании и интеллектуальной свободе*, 1968.
6. Харламова Г.О. *Ефекти конвергенції / дивергенції в інвестиційному кліматі регіонів України* / Г.Харламова // *Актуальні проблеми економіки*. - № 6 (96), 2009. – с.183- 190.
7. *Конвергенція економічних моделей Польщі та України: [Монографія]* / Д.Луцяненко, В.Чужиков, М.Вожняк та ін.; за наук. ред. Д.Луцяненка, В.Чужикова, М.Вожняк. – К.: КНЕУ, 2010. – 719 с.
8. *Економічний словник*. - [Електронний ресурс].- Режим доступу: [<http://abc.informbureau.com/html/aeaadaaioess.html>].
9. Корольчук Л.В. *Економічна конвергенція регіонів як необхідна умова поглиблення процесів активізації транскордонного співробітництва* / Л.Корольчук // *Економічний форум: Науковий журнал*. – Луцьк. Луцький НТУ. - № 3, 2012. - с. 192-196.

10. Молоткова, Н.В. Интегративный механизм повышения качества продукции на основе конвергентного подхода / Н.В. Молоткова, Д.Л. Хазанова. – Тамбов : Изд-во Першина Р.В., 2012. – 358 с.
11. Хазанова, Д.Л. Повышение качества телекоммуникационной продукции на основе конвергентного подхода / Д.Л. Хазанова // Экономические науки. – 2012. – Вып. 87. – С. 56-64.
12. Вартанова, Е.Л. К чему ведет конвергенция СМИ? / Е.Л. Вартанова // Информационное общество. – М., 1999. – Вып. 5.
13. Бенювська Л. Я. Оцінка конвергентного розвитку регіонів України. Економічні науки. Серія: Регіональна економіка. 2013. Вип. 10. С. 5–11.
14. Вахович І. М., Ропотан І. В. До питання обґрунтування сутності регіональної конвергенції сталого розвитку. Економічний форум. 2013. № 4. С. 50–55.
15. Міжнародні фінанси: підручник/за ред. О. І. Рогача. Київ: Либідь, 2003. 784 с.
16. Заблоцький М. Б. Фінансово-ринкові регулятивні засади конвергенції національних і регіональних інтересів. Регіональна економіка. 2013. № 2. С. 148–157.
17. Кондіус І. С. Економіко-математичні засади прогнозування рівня конвергенції регіонів. Фінансовий простір. 2014. № 1. С. 74–79.
18. Словник інішомовних слів. URL: <http://www.ex.ua/12001824>
19. Иванов Г.И. Социальная сущность теории конвергенции / Геннадий Иванович Иванов. – М.: Политиздат, 1975. – 198 с. – С. 6.
20. Джалілов О.О. Економічна конвергенція як показник інтегрованості країн / О.О. Джалілов // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2013. – Вип. 3 (50). – Ч. 2. – С. 132-139. – С. 134.
21. Григорьева А.В. Безгласная Е.А. Конвергенция экономического развития национальных экономик в условиях глобализации. - [Электронный ресурс].- Режим доступа: <http://econf.rae.ru/pdf/2011/12/813.pdf>
22. Святуха І. А. Конвергенція знань, технологій та суспільства, як необхідна умова прогресу людства у ХХІ ст. / І. А. Святуха // Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. – 2016. – № 137. – С. 104-107.
23. Новітні медіа та комунікаційні технології: комплекс навчальних програм для спеціальностей «журналістика», «видавнича справа та редагування», «реклама та зв'язки з громадськістю» / За заг. ред. В. Е. Шевченко. — К.: Паливода А. В., 2012. — 412 с.

Гончаренко Сергей Владимирович. Сущность конвергенции как социально-экономического феномена процесса развития предприятий. В статье исследовано развитие конвергентной теории, предлагается обобщение периодов развития теории конвергенции, особенности конвергенции в телекоммуникационной и медиа-сферах. Рассмотрены сущность концепции конвергентного развития в глобальном ее понимании, то есть на уровне экономических моделей стран. Предлагается авторское понимание конвергенции современных телекоммуникационных предприятий.

Ключевые слова: конвергенция, конвергентная теория, концепция конвергентного развития телекоммуникационная и медиа-сферы, телекоммуникационные предприятия.

Goncharenko Sergiy. The essence of convergence as a socio-economic phenomenon of enterprise development. The article studies the development of the convergent theory, proposes a generalization of the periods of development of the theory of convergence, features of convergence in the telecommunications and media spheres. The essence of the concept of convergent development in its global understanding, that is at the level of economic models of countries, is considered. The author's understanding of the convergence of modern telecommunications enterprises is offered.

Keywords: convergence, convergent theory, the concept of convergent development of telecommunications and media spheres, telecommunication enterprises.